

یادداشت روز

چرافقط ۱۲گروه؟

آزاده جعفریان

● ۱- چندی پیش مصاحبه نماینده وزارت ارشاد در شورای سیاست‌گذاری اکسپوی میلان را در روزنامه «شرق» خواندم و حیرت کردم. برای شش ماه اکسپو، که میعادگاه رقابت توانمندی‌های کشورهای جهان است، فقط ۱۲ گروه موسیقی و آیین‌های نمایشی اعزام می‌شوند؛ یعنی هرماه فقط دو گروه!

این در حالی است که در همان روز افتتاحیه، بسیاری از کشورهای جهان سه، چهار گروه هنری با رویکردهای متفاوت هنری از جمله موسیقی، نمایش‌های بی‌کلام، حتی اکروبات ... را به میلان آورده‌اند تا همه راه‌های جلب‌نظر مردم در این مسابقه ناگفته را به کار گرفته باشند.

۲- اکسپو، سوومین رویداد مهم دنیاست که از آن، به «المپیک فرهنگ ملل» یاد می‌کنند، فرصتی است که هر پنج‌سال‌یک‌بار مهیاست و بدهی است هر کشوری باید در یک مجال شش ماهه، قدرت تکنولوژی، صنعتی و ص달یته جذابیت‌های فرهنگی، هنری خود را به رخ بکشد. نکته حائزاهمیت این است که همه سازه‌ها و قدرت طراحی غرفه‌ها و پاپیون‌ها، حتی محصولات و صنایعی که عرضه می‌کنند، بعد از چندروز تکراری می‌شوند و آن‌وقت است که در ماه‌های طولانی برگزاری، برد با کشورهایی است که با بهره‌مندی از هنرهای هنرمندان خود، تنوع و تازگی را به محیط اکسپو هدیه می‌کنند.

۳- دلبخوشی اینجاست که برای این سکوی جهانی، به‌درستی موسیقی‌های نواحی ایران دعوت شده‌اند که هم با روح شعار اکسپو: «تغذیه زمین، انرژی برای حیات» سازگارند و هم به جهت روح شاد و ریتیمیکشان می‌توانند نشاط و دل شاد ایرانی را به دنیا اعلان کنند؛ مهم‌تر اینکه «اگرس‌نشیان» به‌عنوان نخستین گروه حاضر در میلان، با لباس‌های محلی و بومی در این رویداد که دنیا آن را به نظاره نشسته است، حاضر شده‌اند که جذابیت اجرایشان را دوجنبدان کرده و با صف‌های طولانی تقاضای عکس‌گرفتن از مردمان کشورهای مختلف روبه‌رو شده‌اند؛ اتفاقی که سال‌های پیش برای هنرمندان ژاپنی و چینی، دامن‌پوشان اسکاتلندی و... رخ می‌داد و می‌دهد.

۴- قرار است ۲۰ میلیون بازدیدکننده از اکسپوی میلان دیدن کنند و ایران یکی از بزرگ‌ترین غایبان این رویداد جریان‌ساز ۱۷۰ ساله است، بنابراین واقعا ۱۲ گروه هنری برای شش ماه، نه‌تنها کم بلکه بسیار ناچیز است و از متولیان امور به‌خصوص وزارت صنعت، معدن، تجارت و نیز وزارت ارشاد، انتظار می‌رود در همین آغاز راه این آورده‌گاه جهانی، برای رفع این نقص عیان، چاره‌اندیشی کنند.

مضرب

آلبوم «آفرینش» خرداد می‌آید

● شرق: آلبوم «آفرینش»، اثر امیرپورخلجی براساس شاهنامه فردوسی، اوایل خرداد سال جاری روانه بازار می‌شود. به‌تازگی تکنوازی پیانوی امیر پورخلجی، آهنگساز و رهبر ارکستر با عنوان «چشان بسته» به‌وسیله نشر هرمس منتشر شده است و این‌بار اثر «آفرینش» او شامل تعدادی از آثار ارکسترالش منتشر خواهد شد. آفرینش، مجموعه تفکرات موسیقایی امیر پورخلجی براساس شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی است که از سوی نشر پردیس موسیقی معاصر منتشر می‌شود. این اثر در دو بخش شامل سوئیت سمفونی آفرینش انسان، همراه با خوانش اشعار منتخب بخش نخستین شاهنامه و نبرد دوازده رخ، آخرین جنگ بین ایران و توران (شامل شش رقص سمفونیک) آهنگ‌سازی شده است. آنچه در این مجموعه شنیده می‌شود، حاصل اجرای صحنه‌ای این اثر به‌وسیله ارکستر فیلارمونیک روسه بلغارستان به رهبری این آهنگ‌ساز در جولای ۲۰۱۱ در همین شهر است. این اثر در اوایل خردادماه منتشر می‌شود.

فرانک آرتا، بالاخره بعد از کش‌وقوس‌های فراوان، رضا میرکریمی، مدیرعامل جدید خانه سینما شد. هیأت‌مدیره خانه، متشکل از محمدرضا موثینی، ابراهیم مختاری، بهمن اردلان، کامران ملکی، آتیلا پسیانی، شادمهر راستین و مهدی خادم، بعد از بحث‌ها و گفت‌وگوهای فراوان به این نتیجه رسیدند که میرکریمی بهترین گزینه برای انجام امور بزرگ‌ترین نهاد صنفی، مدنی و سینمایی ایران است. میرکریمی برای دومین‌بار به این سمت منصوب شده. او طی سال‌های ۸۵ تا ۸۷ پیش از محمدمهدی عسکریور، بر صندلی صدارت نشست بود. میرکریمی تاکنون فیلم‌هایی چون «کودک و سرباز»، «زیر نور ماه»، «اینجا چراغی روشن است»، «خیلی دور خیلی نزدیک»، «به‌همین سادگی»، «به‌حبه قند» و «امروز» را کارگردانی کرده. ضمن اینکه از ابتدا تا امروز، منوچهر عسگری‌نسب، محمدآقاجانی، تورج منصوری، احمدرضا درویش، بدالله صمدی، منوچهر محمدی، ابوالحسن داوودی، سیدضیا، هاشمی، رضا میرکریمی و محمدمهدی عسکریور، مدیریت‌عاملی خانه سینما را تجربه کرده‌اند. پس از انتصاب، گفت‌وگوی کوتاه خبری‌ای با میرکریمی انجام دادیم که می‌خوانید:

گزارشی از یک نمایشگاه و تضادهایش

عکس شاعر چشم‌سبز دست‌به‌دست نشد

عکس: عرفان کوفاری، سننیم

عسل عباسیان: نمایشگاه یا بازار بزرگ؟ بازاری که در آن، شرکت‌های اینترنتی، مراکز ماساژ و زیبایی، بستنی‌فروشی‌ها و رستوران‌ها، با کتاب رقابت می‌کنند؛ آن‌هم چه رقابت ناچوازمردانه‌ای! ناشری با غرفه ۲۰ متری در گوشه‌ای از شبستان، در این یک هفته نمایشگاه، کمتر از یک غرفه شش‌متری فروش اغذیه در محوطه بیرون شبستان، فروش داشته. تضادها اما به همین‌جا ختم نمی‌شود. تضاد بزرگ‌تر شاید آنجاست که پس فردای مرگ شاعر گرانقدر ر نویسنده و مترجم بنام محمدعلی سپانلو، در نمایشگاه غرفه‌های ادبیات، پوستر سپانلو پخش نمی‌کنند، اما در عوض در دست هر محصل یا غیرمحصلی که یا به مصلائی تهران گذاشته، جدول‌های مندیاف رایگان در قطعی بزرگ به چشم می‌خورد، آن‌هم نه برای بالا رفتن سطح کیفیت درس شیمی دانش‌آموزان و دانشجویان. شاید صرفاً ترفندی است در پروپاگاندای یک ناشر کتب کنکور... هیچ‌کس عکس شاعر چشم‌سبزی را که تازه با چهاں بدردو گفته، دست‌به‌دست نمی‌کند، اما در راهروهای محوطه بیرونی صلا، همه دنبال چترهای آبی‌رنگ تبلیغاتی ایرپاور تلفن‌های همراه هستند و شاید تناقض اصلی همین باشد، نمایشگاه کتاب، که می‌تواند مجالی باشد برای آشنایی توده مردم با اسامی ادبیات و فرهنگ ایران‌زمین، بیشتر به ماراتنی برای تبلیغ برنده‌های غیرفرهنگی تبدیل شده؛ برندهایی که نه پشتوانه فرهنگی دارند و نه نباست داشته باشند، آنها نباست زوررقی باشند، که می‌توانند آنچه را که باید هویدا باشد؛ فرهنگ ایرانی و آنچه که باید ابزارمان باشد برای «گفت‌وگو با جهان».

ما همه ناهمگونی‌های عجیبی که در نقاط مختلف مصلائی تهران با آن صحن فواره‌دارش به چشم می‌خورد، به اینها ختم نمی‌شود. مصلائی ۶۳ هکتاری تهران، فضای بسیار محدودی برای به‌نمایش‌گذاشتن محصولات مربوط به کودک و نوجوان در بیست‌وهشتمین دوره نمایشگاه اختصاص داده؛ فضای شش‌هزارو ۵۰۰ متری داخل چادرها با تهویه بسیار ضعیف که ۲۵۰ ناشر در ۳۰۰ غرفه مستقر شده‌اند و فقط حوض مرکزی صحن آن دوهزارو ۵۰۰ متر از این فضای چندین هکتاری را به خود اختصاص

میرکریمی، مدیرعامل جدید خانه سینما:

آرامش نسبی پابر جاست

چرا برای بار دوم پذیرفتید مدیرعامل خانه سینما شوید؟

واقعیت این است از آن زمان که هیأت‌مدیره جدید خانه سینما انتخاب شدند، به بنده پیشنهاد شد که مدیریت عملی خانه سینما را قبول کنم. منتها همان‌موقع قویا رد کردم و گفتم علاقه ندارم که چنین سمتی را برای بار دوم بپذیرم. حتی پیشنهاد دادم که افراد شایسته‌تری در مقایسه با من وجود دارند که اعلام آمادگی هم کرده‌اند. درعین‌حال تاکید کردم که تحت هر شرایطی در جلسات مشاوره‌ای در کنارتان حضور خواهم داشت و از هیچ کمکی دریغ نخواهم کرد. منتها بعد از مدتی، دوستان بار دیگر سراغم آمدند. این‌دفعه مذاکره یک مقدار

طولانی شد، اما در نهایت دوستان در هیأت‌مدیره مرا متقاعد و قانع کردند که با وجود موانعی که وجود دارد، این مسئولیت را بپذیرم. فقط باید بگویم همکارانم در هیأت‌مدیره آن‌قدر حسن‌نیت داشته و دارند که فقط به منافع جمع فکر می‌کنند و نه فرد. بی‌طمع و باشرافت به حل مسائل خانه سینما می‌پردازند و همین امر مرا راضی کرد.

ک‌علت عدم پذیرش اولیه چه بود؟

طبعاً یکی از دلایل مهم این بود که می‌دانستم فیلم بسازم. همان‌طور که می‌دانید، چندماهی هست که دنبال این قضیه هستم و به محض آماده‌شدن سرمایه، این اتفاق هم خواهد افتاد که خب، همه این اتفاقات با انتخاب هیأت‌مدیره همراه شد. ضمن اینکه این را به دوستان گفتم که در صورت برطرف‌شدن

شگفتی‌های بالقوه جشنواره «کن» کدام‌اند؟

بزم عشاق سینما در ساحل لاجوردی

محمدرضا جعفریان: آرامش ما در رؤیایایمان

حسین عیدی‌زاده: جشنواره فیلم کن هیجان‌انگیزترین رویداد سینمایی سال برای کسانی است که به سینمای مخالف جریان اصلی علاقه دارند. درست است که در این جشنواره فیلم‌های پرهزینه و پرسروصدای تجاری هم نمایش داده می‌شوند و مثلاً امسال جدیدترین فیلم «مدکس»، قرار است در این جشنواره نمایش داشته باشد، اما این فیلم‌ها اغلب برای داغ‌کردن بازار روزنامه‌ها و مجلات زرد هستند و اغلب با فیلم افتتاحیه هستند یا مثل همین «مدکس»: جاده خشم» در بخش غیررقابتی به نمایش درمی‌آیند. برای همین می‌شود جشنواره فیلم کن را بزم سینه‌فیلم‌ها و عشاق سینمایی جدی توصیف کرد؛ محلی که در آن می‌شود فیلم‌های عجیب‌غریبی را دید که اگر کن نبود، در هیچ‌جای دیگری یا امکان نمایش نداشتند یا بدون سروصدا و «باز» رسانه‌ای پخش می‌شدند و کسی از آنها خبردار نمی‌شد تا چند سال بگذرد و بعداً به‌عنوان فیلم قدرندیده سروکله‌شان دوباره پیدا می‌شد. امسال جشنواره فیلم کن در شصت و هشتمین دوره خودش، سال خوش‌رنگی برای همین فیلم‌های نامتعارف است. حتی فهرست بخش رقابتی را هم که نگاه کنی، بابتکه بر است از نام‌های آشنا و تثبیت‌شده، اما اخبار ریزودرشتی که درباره آنها منتشر شده نشان می‌دهد همین چهره‌های معروف مثل ماته‌ئو کارونه، پائولو سورنتینو، گاس‌ون‌سنت، زاگ اودیار، نانی مورتی، یوکس لاتیموس، تاد هاینز و جیا‌زانگ که هیچ‌کدام به جریان اصلی سینما ربطی ندارند، فیلم‌سازهایی هستند مستقل و صاحب نگاه و سبک خاص خود. اما فیلم‌های همین کارگردان‌هایی که در بالا نامشان برده شد، حتی اگر در کن هم نشان داده نشوند، باز هم سروصدا به راه می‌اندازند و دوستداران سینمای جدی هم آنها را به هر شکل و قیمتی پیدا و تماشای می‌کنند. برای همین در ادامه تلاش شده فیلم‌هایی از جشنواره فیلم کن امسال معرفی شوند که فیلم‌سازهایمان با فیلم‌هایمان به فیلم‌هایمان آن‌طور که باید و شاید تا حالا دیده نشده، درواقع این مطلب معرفی شگفتی‌های بالقوه جشنواره فیلم کن در بخش رقابتی و بخش نوعی نگاه و بخش مستقل دو هفته با کارگردان‌هاست. به‌هرحال کن است و شگفتی‌هایش، پس بد نیست ما هم در اینجا با برخی از این شگفتی‌ها یا شاید ناامیدی‌های بالقوه آشنا شویم.

پسر سال (SonofSaul)

کمتر پیش می‌آید کسی با فیلم اولش در بخش مسابقه جشنواره فیلم کن حضور داشته باشد و بخت نخل طلای کن باشد. امسال فیلم «پسر سال»، اولین فیلم بلند لارو نمیس توانسته جای برای خودش در میان ۱۹ فیلم بخش رقابتی باز کند. همین که این فیلم اول توانسته وارد این فهرست شود و در کنار فیلم‌های ون‌سنت، سورنتینو و اودیار رقابت کند یعنی فیلم حتماً دیدنی‌ای است. اطلاعات زیادی درباره فیلم منتشر نشده است، جز اینکه داستان این فیلم مجارستانی در اکتبر سال ۱۹۴۴ می‌گذرد و داستان یکی از اعضای مجارستانی گروهی زندانی یهودی است که مجبور هستند به نازی‌ها در اردوگاه کار اجباری در کشتن هم‌کیشان خود کمک کنند. یک‌روز سال، جسد پسر جوانی را می‌بیند و فکر می‌کند جسد پسر خودش است و تصمیم می‌گیرد نگذارد جسد پسرش سوزانده شود و او را طبق آیین خود دفن کند. نمس، کارگردان این فیلم، متولد سال ۱۹۷۷ در بوداپست است و در پاریس، تاریخ روابط بین‌الملل و فیلم‌نامه‌نویسی خوانده و کارش

مشکلات، اولویت را به ساختن فیلم می‌دهم که قبول کردند.

ک‌اشما که سابقه فعالیت صنفی دارید و در بزرگه‌های تاریخی مثل بسته‌شدن خانه سینما، جزء مخالفان این روند بودید؛ اولویت‌هایتان در حفظ و بقای خانه چیست؟

به‌هرحال همیشه در شرایط سخت، خانه سینما روی همبستگی میان اعضایش، حساب باز کرده و روی پارامترهایی مثل حمیت و غیرت اعضایش تکیه کرده. به‌همین دلیل به این نکته باید توجه و تمرکز کرد که اهمیت عضویت در صنف تقویت می‌شود که بزرگ‌ترین سرمایه برای خانه سینماست و باید همین روحیه جمعی را تقویت کرد.

ک‌میراثی که هیأت‌مدیره قبلی برای هیأت‌مدیره جدید گذاشتند را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

خوشبختانه اوضاع بد نیست. برخلاف دولتی‌ها که می‌گویند دولت قبلی ویرانه‌ای برای ما باقی گذاشته، اتفاقاً هیأت‌مدیره قبلی خیلی خوب عمل کرده و میراث خوبی از خود برج گذاشته. الان در دوره بدی نیستیم. خوشبختانه آرامش نسبی پابر جاست.

شگفتی‌های بالقوه جشنواره «کن» کدام‌اند؟

بزم عشاق سینما در ساحل لاجوردی

محمدرضا جعفریان: آرامش ما در رؤیایایمان

حسین عیدی‌زاده: جشنواره فیلم کن هیجان‌انگیزترین رویداد سینمایی سال برای کسانی است که به سینمای مخالف جریان اصلی علاقه دارند. درست است که در این جشنواره فیلم‌های پرهزینه و پرسروصدای تجاری هم نمایش داده می‌شوند و مثلاً امسال جدیدترین فیلم «مدکس»، قرار است در این جشنواره نمایش داشته باشد، اما این فیلم‌ها اغلب برای داغ‌کردن بازار روزنامه‌ها و مجلات زرد هستند و اغلب با فیلم افتتاحیه هستند یا مثل همین «مدکس»: جاده خشم» در بخش غیررقابتی به نمایش درمی‌آیند. برای همین می‌شود جشنواره فیلم کن را بزم سینه‌فیلم‌ها و عشاق سینمایی جدی توصیف کرد؛ محلی که در آن می‌شود فیلم‌های عجیب‌غریبی را دید که اگر کن نبود، در هیچ‌جای دیگری یا امکان نمایش نداشتند یا بدون سروصدا و «باز» رسانه‌ای پخش می‌شدند و کسی از آنها خبردار نمی‌شد تا چند سال بگذرد و بعداً به‌عنوان فیلم قدرندیده سروکله‌شان دوباره پیدا می‌شد. امسال جشنواره فیلم کن در شصت و هشتمین دوره خودش، سال خوش‌رنگی برای همین فیلم‌های نامتعارف است. حتی فهرست بخش رقابتی را هم که نگاه کنی، بابتکه بر است از نام‌های آشنا و تثبیت‌شده، اما اخبار ریزودرشتی که درباره آنها منتشر شده نشان می‌دهد همین چهره‌های معروف مثل ماته‌ئو کارونه، پائولو سورنتینو، گاس‌ون‌سنت، زاگ اودیار، نانی مورتی، یوکس لاتیموس، تاد هاینز و جیا‌زانگ که هیچ‌کدام به جریان اصلی سینما ربطی ندارند، فیلم‌سازهایی هستند مستقل و صاحب نگاه و سبک خاص خود. اما فیلم‌های همین کارگردان‌هایی که در بالا نامشان برده شد، حتی اگر در کن هم نشان داده نشوند، باز هم سروصدا به راه می‌اندازند و دوستداران سینمای جدی هم آنها را به هر شکل و قیمتی پیدا و تماشای می‌کنند. برای همین در ادامه تلاش شده فیلم‌هایی از جشنواره فیلم کن امسال معرفی شوند که فیلم‌سازهایمان با فیلم‌هایمان به فیلم‌هایمان آن‌طور که باید و شاید تا حالا دیده نشده، درواقع این مطلب معرفی شگفتی‌های بالقوه جشنواره فیلم کن در بخش رقابتی و بخش نوعی نگاه و بخش مستقل دو هفته با کارگردان‌هاست. به‌هرحال کن است و شگفتی‌هایش، پس بد نیست ما هم در اینجا با برخی از این شگفتی‌ها یا شاید ناامیدی‌های بالقوه آشنا شویم.

شب‌های عربی (ArabianNights)

فیلم جدید میکیل گومز پرتغالی، که با فیلم «تابو» به شهرت رسید، در بخش دوهفته با کارگردان‌های جشنواره فیلم کن به نمایش درمی‌آید. این فیلم چند داستان مختلف را در پرتغال امروز روایت می‌کند و همه این داستان‌ها الهام‌گرفته از داستان‌های «هزارویک شب» هستند. گومز سال ۲۰۱۲ با فیلم «تابو»، که روایت سیاه و سفید پسالاستعماری بود و در جشنواره فیلم برلین نمایش داشت، خودش را به‌عنوان مهم‌ترین کارگردان پرتغالی معرفی کرد. آن فیلم در فهرست سالانه بهترین‌های سال مجله سائت‌اندسنان، بعد از فیلم «مردش» پل تامس اندرسن، در رتبه دوم ایستاد. فیلم جدید او نگاهی است به عوایق بحران فلج‌کننده اقتصادی در پرتغال که از صافی داستان‌های «هزارویک شب» گذشته است. فیلم قرار بود در بخش اصلی کن به نمایش دربیاید، اما زمان بالای فیلم (فیلم بیش از شش ساعت زمان دارد) موجب شد گردانندگان جشنواره آن را به بخش دوهفته با کارگردان‌ها روانه کنند. البته فیلم در همین بخش هم در سه قسمت به نمایش درمی‌آید. گومز برای ساخت این فیلم از داستان‌های واقعی و اتفاقات واقعی که در پرتغال رخ داده، استفاده کرده، اما آنها را بازسازی نکرده و تصویری که ارائه می‌دهد واقعی نیست و به گفته خودش هدفش از ساخت این فیلم، نمایش دوباره واقعیت‌های زندگی در پرتغال نیست، بلکه خواسته آنها را به شکل داستانی بازسازی کند. فیلم گومز نخل طلا را نمی‌برد، چون اصلاً در بخش رقابتی این جایزه نیست، اما حتماً یکی از فیلم‌های پرسروصدای کن امسال است.

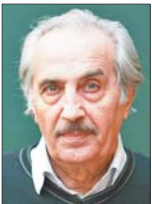
آرامش ما در رؤیایایمان (Peace to Us in Our Dreams)

این اولین‌بار نیست که بارتاس در کن حضور دارد. او سال ۱۹۹۷ با «خانه» در بخش نوعی نگاه کن حضور داشت. «آرامش ما در رؤیایایمان» جدیدترین فیلم بارتاس اهل لیوانی است که در بخش دوهفته با کارگردان‌ها به نمایش درمی‌آید. شان‌وانس بارتاس البته در میان سینمادوستان ایرانی نامی ناآشنا نیست؛ فیلم «خانه» یکی از فیلم‌های محبوب دوستداران سینمای آرام (سینمایی که نتو آنجلوپولوس و بلا تار سردمدارانش هستند) است، مخصوصاً که در این فیلم لنوس کاراکس، کارگردان «موتورهای مقدس» بازی کرده بود، «سهرزو» که در برلین در بخش فوروم خوش درخشید هم بسیار محبوب است و همچنین «راه‌رو» و «آزادی». فیلم قبلی بارتاس به نام «Eastern Drift» اما نتوانست دوستداران این کارگردان را راضی کند. مخصوصاً که این تریلر به‌شدت مطابق قواعد ژانر پیش می‌رفت. باین‌حال به‌نظر می‌رسد «آرامش ما در رؤیایایمان» بازگشت آیین خود دفن کند. نمس، کارگردان این فیلم، متولد سال ۱۹۷۷ در بوداپست است و در پاریس، تاریخ روابط بین‌الملل و فیلم‌نامه‌نویسی خوانده و کارش

ادامه در صفحه ۱۸

چهره روز

پیکر محمدعلی سپانلو امروز تشییع می‌شود

● شرق: پیکر محمدعلی سپانلو امروز پنجشنبه، ۲۴ اردیبهشت از مقابل خانه هنرمندان تشییع می‌شود. مهدی اخوت - دوست و هم‌خانه این شاعر، پژوهشگر و مترجم فقید - با اعلام این خبر به ایسنا گفت: پیکر آقای سپانلو ساعت ۹ صبح پنجشنبه از مقابل خانه هنرمندان تشییع و برای خاک‌سپاری به قطعه نام‌آوران بهشت‌زهر(اس) منتقل می‌شود. خانه هنرمندان در خیابان طالقانی، خیابان موسوی‌شمالی (فرصت)، پارک هنرمندان واقع است. محمدعلی سپانلو شامگاه دوشنبه ۲۱ اردیبهشت در بیمارستان درگذشت. او که چندسالی از سرطان ریه رنج می‌برد، اخیراً در پی نواراحتی ریوی و تنفسی در بخش آی‌یو بیمارستانی در تهران بستری شده بود. سپانلو که به «شاعر تهران» معروف بود، متولد ۲۹ آبان‌ماه سال ۱۳۱۹ در تهران بود.

«رگبارها»، «پیاده‌روها»، «سندباد غایب»، «هجوم»، «نیض وطنم را می‌گیرم»، «خانم‌زمان»، «تعبید در وطن»، «ساعت امید»، «خیابان‌ها، بیابان‌ها»، «فیروزه در غبار»، «پاییز در بزرگراه»، «ژالیزایانا»، «کاشف ازباده‌فته‌ها» و «قایق‌سواری در تهران» از مجموعه‌شعرهای این شاعرند. همچنین ترجمه «آنها به اسب‌ها شلیک می‌کنند»، نوشته هوراس مک‌کوی، «مقلدها»، نوشته گراهام گرین، «شهریندان» و «عادل‌ها»، نوشته آلبر کامو، «کودکی یک رئیس» نوشته ژان‌پل سارتر، «دهلیز و پلکان»، از شعرهای یانپس ریتسوس و «گیوم آپولینر در آینه‌اتارش» - شعرها و زندگی‌نامه گیوم آپولینر - از دیگر آثار منتشرشده او هستند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

تقدیر «هفت‌نگاه» از طرح

نگارخانه‌ای به وسعت یک شهر»

● شرق: گروه هفت‌نگاه، در حمایت از اقدام سازمان زیباسازی شهرداری تهران در به‌نمایش‌گذاشتن آثار تجسمی در طرح «نگارخانه‌ای به وسعت یک شهر»، نوشتاری را در اختیار «شرق» قرار داده که می‌خوانید: حرکت سازمان زیباسازی در ارائه آثار تجسمی دنیا، حرکتی قابل‌ستایش است. اینکه به مدت ۱۰ روز آثار چشم‌نواز و مهم تجسمی در معرض دید عموم گذاشته شود و از خیر -آرمه‌های کلان از اجاره بیلوردهای تبلیغاتی هم بگذرند، بسیار قابل تقدیر است. انتخاب آثار از کلاسیک‌های ایران تا نقاشی‌های مدرن از ایران و بیرون از ایران انتخبات‌هایی در دست واز سر سلیقه‌ای والا بود. نحوه اجرای کار دو، سه مورد اشکال داشت (کوچک‌بودن حروف و املائی غلط برخی از اسامی) که حتماً در نوبت بعدی رعایت خواهد شد. گروه «هفت‌نگاه» این حرکت فرهنگی-هنری را قابل‌تقدیر می‌داند و امید دارد که مردم تهران و سایر شهرها چشمان شاد شاهد فعالیت‌هایی از این دست از سوی مسئولان مربوطه باشند و به همین یک کار شایسته بسنده نکنند. گروه هفت‌نگاه: گالری الهه، گالری آریا، گالری گلستان، گالری ماه مهر، گالری والی و گالری هفت ثمر.

خبر سازان

«جیپسی کینگز»

بایک کلمه‌اضافه می‌آید

● شرق: جیپسی کینگز با یک واژه اضافه می‌آید. گروه موسیقی جیپسی کینگز به ایران نمی‌آید، اما این به آن معنا نیست که کنسرت وعده‌داده‌شده در مورد گروهی با این نام لغو شده باشد. این برنامه با حضور «جیپسی کینگز فامیلی» برگزار خواهد شد. ۱۹ اردیبهشت، «شرق» در گفت‌وگویی با گروه موسیقی «جیپسی کینگز» در مورد برگزاری کنسرت جیپسی کینگز در ایران پرسید که آیا به آنها در پاسخ گفته بودند: «ما هیچ برنامه‌ای برای آمدن به ایران نداریم، البته که‌گاه دعوت‌نامه‌هایی دریافت می‌کنیم و می‌دانیم گروه‌های تقلبی زیادی وجود دارند که از نام و برند «جیپسی کینگز» استفاده می‌کنند تا کنسرت‌های خود را برپا کنند، اما هم‌اادران واقعی ما توجهی به آنها ندارند و تفاوت‌ها را تشخیص می‌دهند». این در حالی است که پیش از این در خبرهای رسمی اعلام شده بود، تالار وزارت کشور برای ۲۰ تا ۲۶ اردیبهشت به‌منظور اجرای این گروه زرو شده است. چندروز بعد از این خبر، پیروز ارجمند، مدیر مرکز موسیقی وزارت ارشاد در مورد برگزاری کنسرت جیپسی کینگز به ایسنا گفت: «دو گروه موسیقی وجود دارد که نام یکی از آنها «جیپسی کینگز» و نام دیگری «جیپسی کینگز فامیلی» است. بعد از فوت تعدادی از اعضای گروه «جیپسی کینگز»، این گروه تجزیه شد و یک گروه دیگر به نام «جیپسی کینگزفامیلی» ایجاد شد که درواقع فرزندان آنها همراه سه نفر از اعضای قدیمی گروه، آن را اداره می‌کنند. رسانه‌ای که خبر تکذیب این کنسرت را منتشر کرد، با گروه «جیپسی کینگز» گفت‌وگو کرده بود. در صورتی که قرار است گروه «جیپسی کینگز فامیلی» به ایران بیاید که قطعاًشان برای مردم ایران آشنا و موردعلاقه آنهاست».